

Börne Thorstensson

VÅR NATUR

I förra numret av UT uppmanade jag er läsare att under jul- och nyårshelgen ge er ut i naturen för att skaffa ny energi till vardagen satte igång på allvar. Jag har även rekommenderat en utflykt runt Visjö vid Kosta i Lessebo kommun. Nörd som jag är var jag ju själv tvungen att ge mig ut på den vandring som jag tipsat om.

Sagt och gjort, strax efter nyår bar det av till detta fantastiska reservat med sin vandringsstig på ca 7,5 km runt sjön. Jag körde till parkeringsplatsen på den västra sidan för att därifrån ansluta till stigen. Perfekt väder, ett par minusgrader och 2-3 cm spårnö som underlättar eventuella viltspår i naturen. Väl nere vid sjö går stigen på en grusås större delen av denna sida av sjön. Vilken underbar utsikt över Visjöns snö och isbelagda vattenyta. Den räv som ganska snart anslutit på stigen kanske inte uppskattar utsikten lika mycket som undertecknad på sin jakt efter föda.

I norra delen ansluter stigen till något som heter Lis-madsvägen en liten bit innan det vänder tillbaka till östra sida av sjön och där dyker nästa djurspår upp, nämligen vildsvin. Jag uppskattar det till 3-4 grisar som kommit från ett tätt granbestånd ett stycke bort och fortsatt bort mot en foderplats som jag vet att jägarna har på andra sidan byvägen mot Johanstorp. Körde där på hemvägen och såg då grisbök i dom dödisgropar som finns i stort antal inom reservatet. Längre fram på östra sidan av sjön är det en spång att gå på över sankmarkerna och då kom jobbögat in då jag upptäckte att en del av spångvirket gått sönder så det skapade tankar om reparationsarbeten till våren. Lite fågel finns ju alltid att beskåda när man går fram bl.a ett gäng talgoxar och en nötväcka som hackade på en torrgran, mest med huvudet neråt. På sydöstra sidan kommer man till den andra p-platsen med en anslagstavla med lite information om rundan.

Ett kulturminne som dyker upp är en ängslada där man förr lade in det madhö som man slog utmed sjön och körde hem till djuren på vintern. I södra delen kommer man fram till några hus bl.a. jägmästarbostaden som förr var en fantastiskt vacker byggnad men som idag mest liknar ett skrotupplag och står mestadels obebodd. Kosta revir som dom här husen tillhörde var förr en aktiv arbetsplats med mycket personal som jobbade inom dåvarande Domänverket. Under några år drev man även skogsutbildning och i dessa lokalerna finns idag flyktingmottagning.

När jag närmar mig vandringens slut tycker en ekorre att jag stör honom i hans sysslor så jag går lugnt vidare till bilen och en härlig vandringsrunda i en underbar natur.

Ps. Kaffet smakade jättebra. ds

Börne Thorstensson

FAKTARUTA:

DÖDISGROP (eller dödishåla) är ett geologiskt och topografiskt fenomen som uppstått där en stor bit av en glaciär blivit liggande och omgivits av sediment som kommer med vattnet från glaciären, som drar sig tillbaka. När sedimentet först stelnar kring "isbiten" och "isbiten" senare smälter bort, efterlämnar den det hål som utgör dödisgropen.

Ofta finns dödisgropen i en dal eller inklämd mellan högläntare områden. På sänkans botten finns en myr eller sankmark, men även öppet vatten förekommer. Den kvarblivna inlandsisen har ofta format sänkan så att den bildar en plan botten med skarpa, nästan lodräta kanter. Dödisgropens storlek är oftast inte mer än några hundratal meter i diameter. Den största dödisgropen i Kanada har en area av 160 hektar.

(Fakta från Wikipedia, <http://sv.wikipedia.org/wiki/dödisgrop>)